

Resultaten enquête crisisplannen

Bijlage bij het rapport 'Naar een werkend
crisisplan: versterking van proces, plan,
implementatie en effect'



Nederlandse Academie voor
Crisisbeheersing en Brandweezorg
Postbus 7010
6801 HA Arnhem
Kemperbergerweg 783, Arnhem
www.nipv.nl
info@nipv.nl
026 355 24 00

Colofon

© Nederlands Instituut Publieke Veiligheid (NIPV), 2026

Auteurs	J. Kox, M. Luesink, A. Boin, & M. Van Duin
Contactpersoon	J. Kox
Datum	12 januari 2026
Foto	J. Kox

Deze bijlage hoort bij het onderzoeksrapport *Naar een werkend crisisplan: versterking van proces, plan, implementatie en effect* (Kox et al., 2026).

Wij hechten veel belang aan kennisdeling. Delen uit deze publicatie mogen dan ook worden overgenomen op voorwaarde van bronvermelding.

Het Nederlands Instituut Publieke Veiligheid is bij wet vastgelegd onder de naam Instituut Fysieke Veiligheid.

Inhoudsopgave

Resultaten enquête crisisplannen	1
Inleiding	4
Achtergrond respondenten	5
De staat van proces, plan, implementatie en effect	6
Het ideale proces en plan	12

Inleiding

Deze bijlage is een aanvulling op het rapport [*'Naar een werkend crisisplan: versterking van proces, plan, implementatie en effect'*](#) (Kox et al., 2026).

Als onderdeel van de onderzoeksopzet hebben wij een online enquête uitgezet onder een brede groep makers en gebruikers van crisisplannen. Het toetsen van de inzichten uit de literatuurstudie, documentanalyse, en de interviews was het doel van de enquête. Voor het werven van deelnemers maakten wij gebruik van zelfselectie en de sneeuwbalmethode. In totaal zijn 200 vragenlijsten volledig geretourneerd.

In deze bijlage is een uitgebreid overzicht van de resultaten opgenomen. We beschrijven de achtergrond van de respondenten, hun ervaringen met bestaande crisisplannen en het planvormingsproces, en hun beeld van het ideale crisisplan en planvormingsproces.

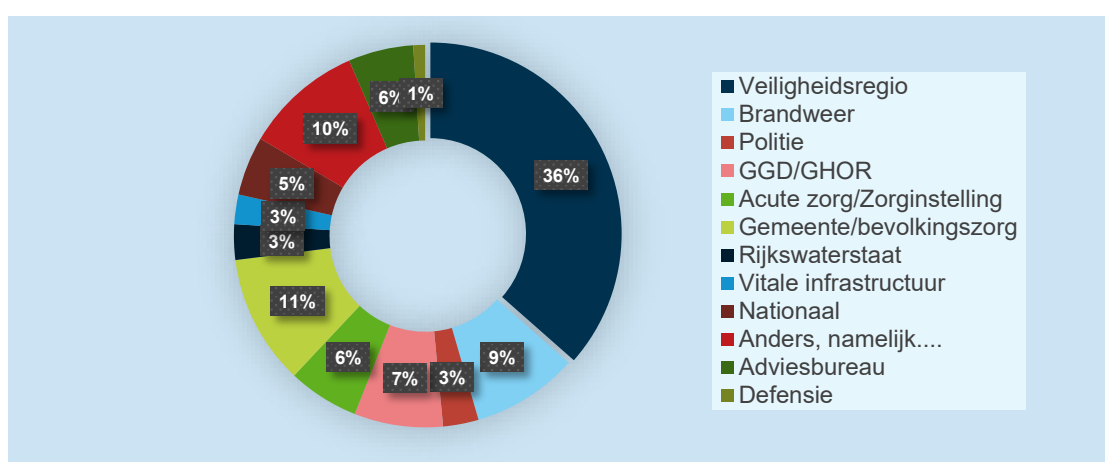
We houden het bij een weergave van de antwoorden. Er zijn geen statistische analyses uitgevoerd. Om de leesbaarheid te bevorderen, zijn alle percentages afgerond op hele of halve procenten en zijn de antwoordcategorieën van de stellingen samengevoegd. Deze bijlage bevat eveneens geen gedetailleerde beschrijving van de resultaten of onderliggende verklaringen; specifieke onderdelen van de enquête komen echter wel uitvoeriger in de rapportage aan bod.

In de praktijk bestaan veel verschillende typen crisisplannen. Respondenten werden daarom gevraagd één type crisisplan in gedachten te houden bij het beantwoorden van de vragen. We hebben onderscheid gemaakt tussen algemene en specifieke plannen, en tussen monodisciplinaire en multidisciplinaire plannen. In deze bijlage worden uitsluitend de algemene resultaten gepresenteerd, aangezien de verschillen tussen de typen crisisplannen gering waren.

Natuurlijk heeft de enquête beperkingen. Deze enquête biedt, ondanks het grote aantal respondenten, geen waterdichte representativiteit. Daarnaast zijn er geen gevalideerde meetinstrumenten gebruikt. De vragenlijst is echter met de nodige zorg ontwikkeld en door twee professionals en twee onderzoekers getest.

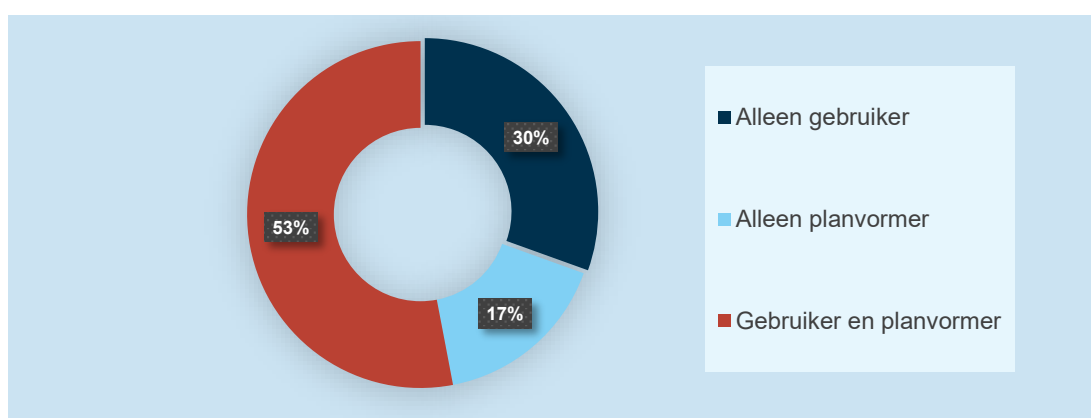
Achtergrond respondenten

Respondenten kregen eerst enkele algemene vragen over hun achtergrond voorgelegd. Deze vragen hadden onder andere betrekking op de organisatie waarvoor de respondent werkzaam is (Figuur B1). De grootste groep, iets meer dan eenderde (36 %) van de respondenten, werkt voor de veiligheidsregio's.



Figuur B1 Disciplinaire achtergrond respondenten

Ook volgden vragen over de functie van de respondent binnen de organisatie, waarbij onder andere is gevraagd hoe de functie zich verhoudt tot crisisplannen (Figuur B2). Opvallend is dat meer dan de helft van de respondenten zowel planvormer als gebruiker van crisisplannen is. De planvormers in onze enquête hadden tussen 1 en 40 jaar ervaring, met een gemiddelde. Daarnaast vervulde 84,5 % van de respondenten ook een (piket)functie tijdens een crisis, ramp of incident (bijvoorbeeld als informatiemanager, Algemeen Commandant, Officier van Dienst, voorlichter of crisiscoördinator). Hun ervaring varieerde van 1 tot 45 jaar, met een gemiddelde van 13 jaar.



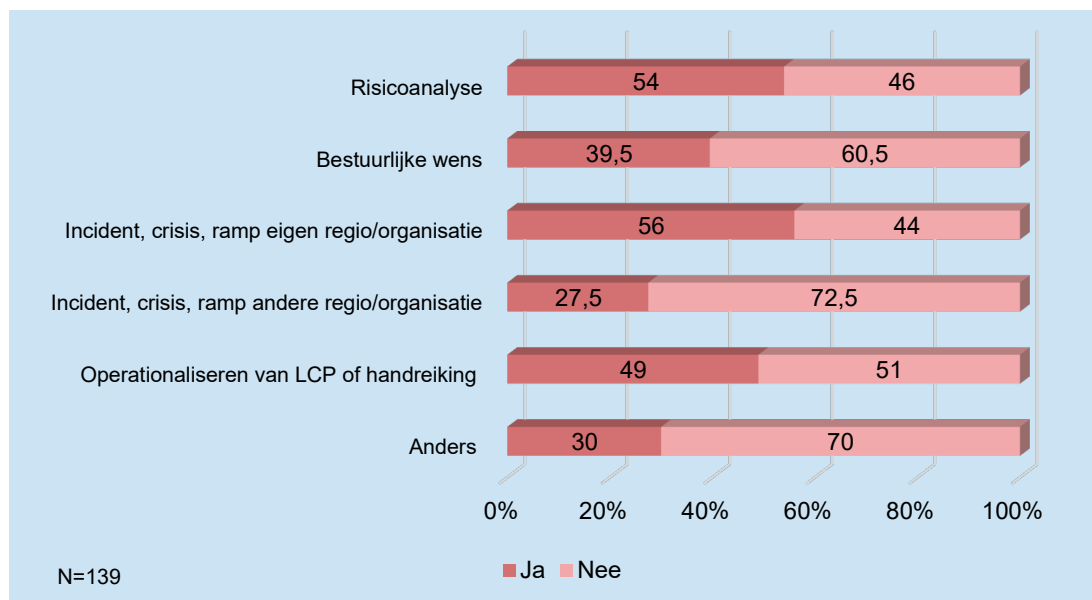
Figuur B2. Rol in relatie tot plannen

De staat van proces, plan, implementatie en effect

De vragenlijst bevatte diverse vragen over de ervaringen van respondenten met het planvormingsproces, de inhoud, de implementatie en het effect van crisisplannen. In de enquête hanteerden we dezelfde definitie als in de rapportage. Een crisisplan wordt hierin opgevat als een plan dat betrekking heeft op het organiseren van een effectieve crisisrespons. Het beschrijft wat er tijdens een crisis moet gebeuren: wie wat doet, waarom, wanneer en hoe.

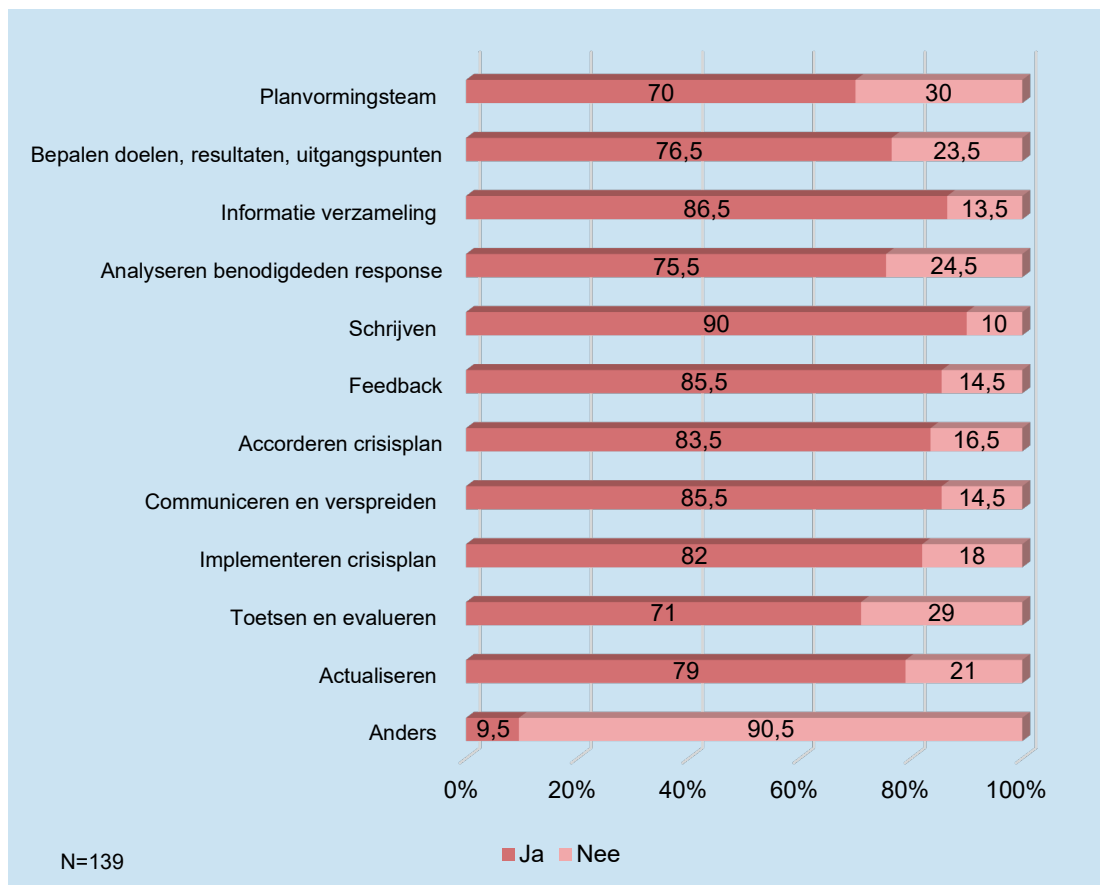
Planvormingsproces

Vragen over het planvormingsproces werden uitsluitend aan planvormers voorgelegd, omdat zij hier doorgaans nauw bij betrokken zijn en gebruikers niet. Aan hen werd gevraagd wat de aanleiding is om een nieuw crisisplan op te stellen of een bestaand plan te actualiseren (Figuur B3). Een incident, ramp of crisis in de eigen regio (56 %) en een risicoanalyse (54 %) werden het vaakst genoemd als redenen.

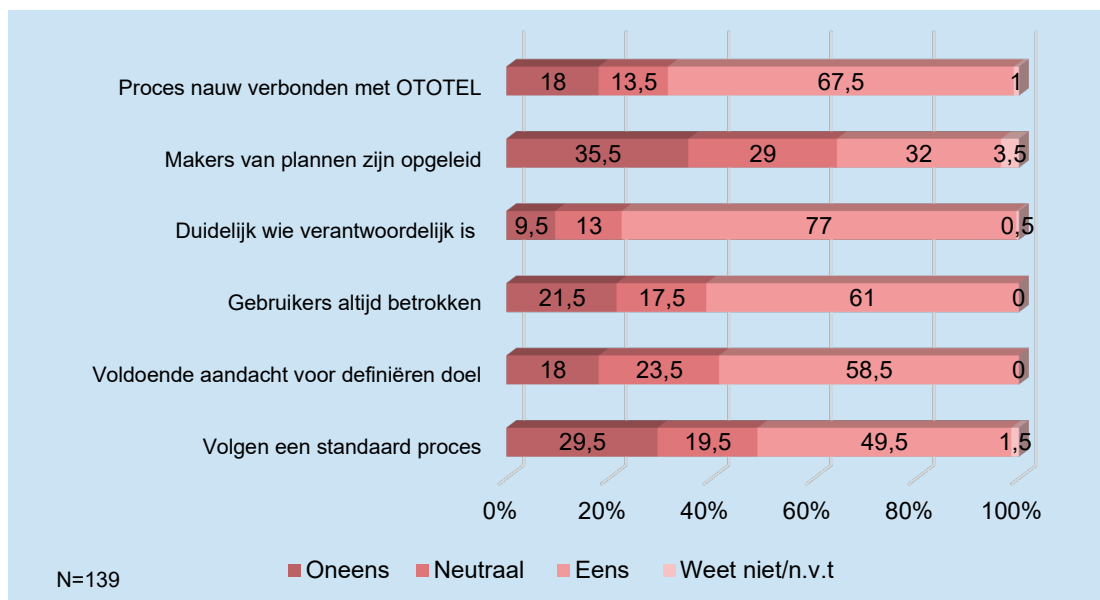


Figuur B3 Reden tot maken of actualiseren plannen

Ook werd planvormers gevraagd aan te geven uit welke stappen het planvormingsproces voor het opstellen van een nieuw crisisplan bestaat (Figuur B4). Gemiddeld noemden zij negen stappen, waarbij 'schrijven' relatief het vaakst werd genoemd. Daarnaast kregen de planvormers zes stellingen voorgelegd die betrekking hadden op de inrichting van het planvormingsproces (Figuur B5).

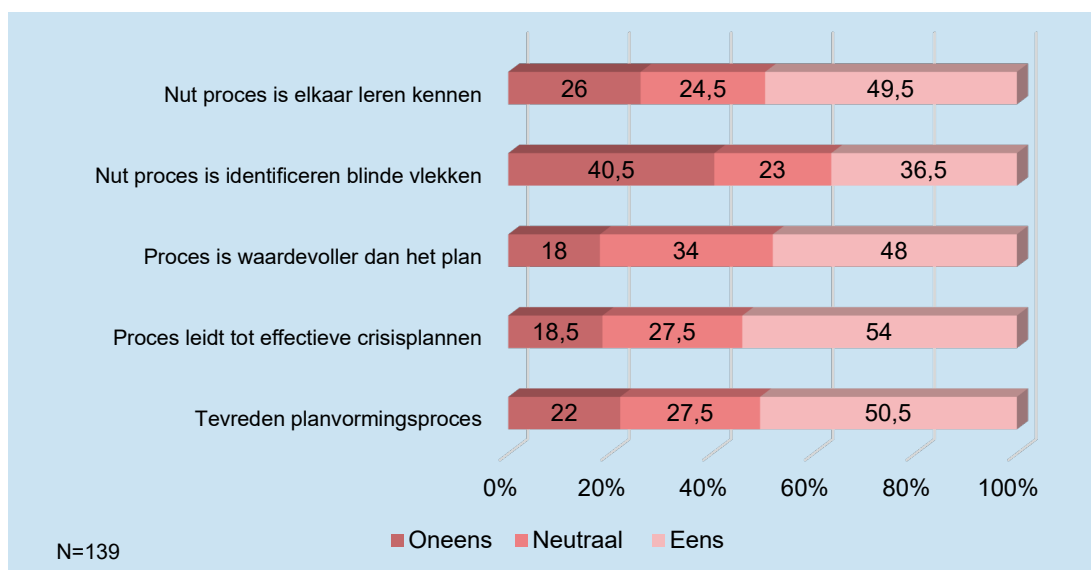


Figuur B4. Stappen planvormingsproces



Figuur B5. Stellingen inrichting planvormingsproces

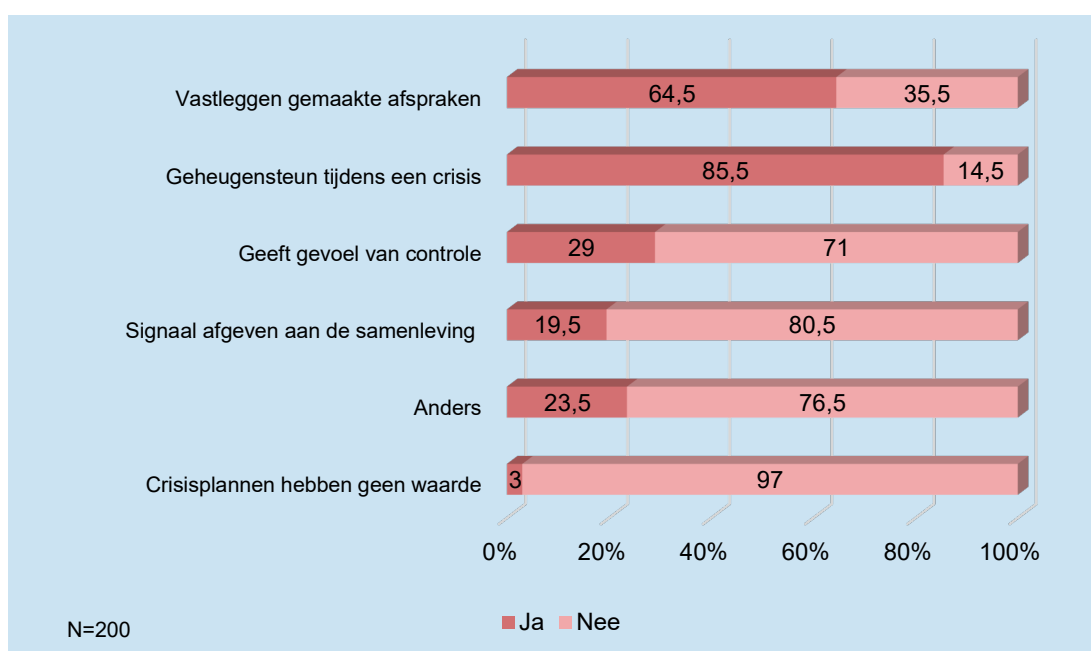
Tot slot werden planvormers een vijftal stellingen voorgelegd over de ervaren waarde van het planvormingsproces (figuur B6).



Figuur B6 Stellingen meerwaarde proces

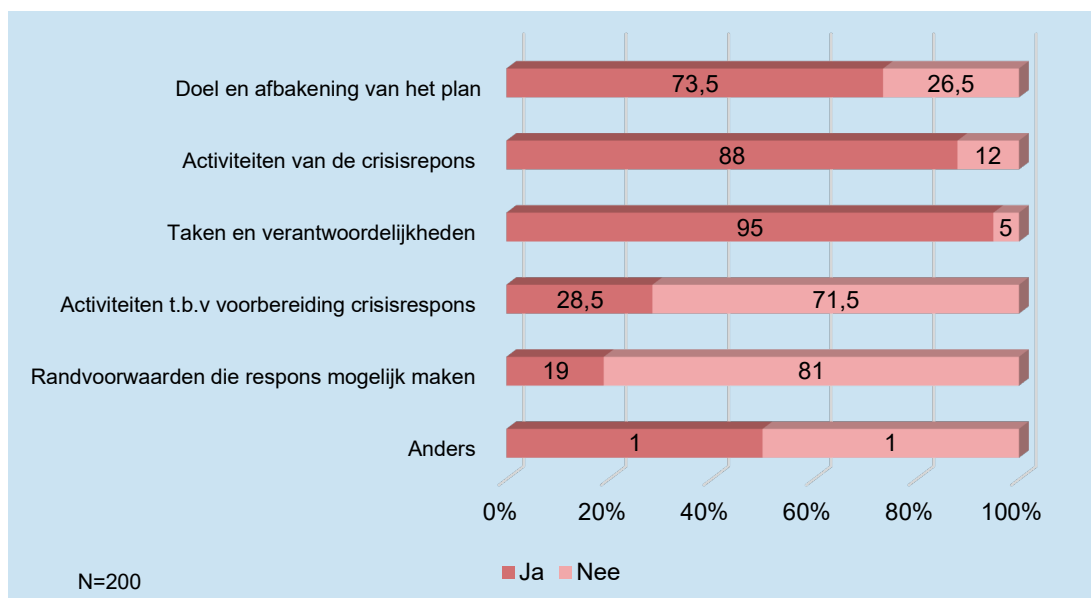
Inhoud crisisplan

Naast het planvormingsproces bevatte de enquête diverse vragen over de meerwaarde en inhoud van een crisisplan die aan alle respondenten werden voorgelegd. Figuur B7 geeft inzicht in de meerwaarde van crisisplannen voor de respondenten. Slechts 3 % van de respondenten geeft aan dat plannen geen meerwaarde hebben. Het vaakst werd het crisisplan als een geheugensteun tijdens een crisis gezien.

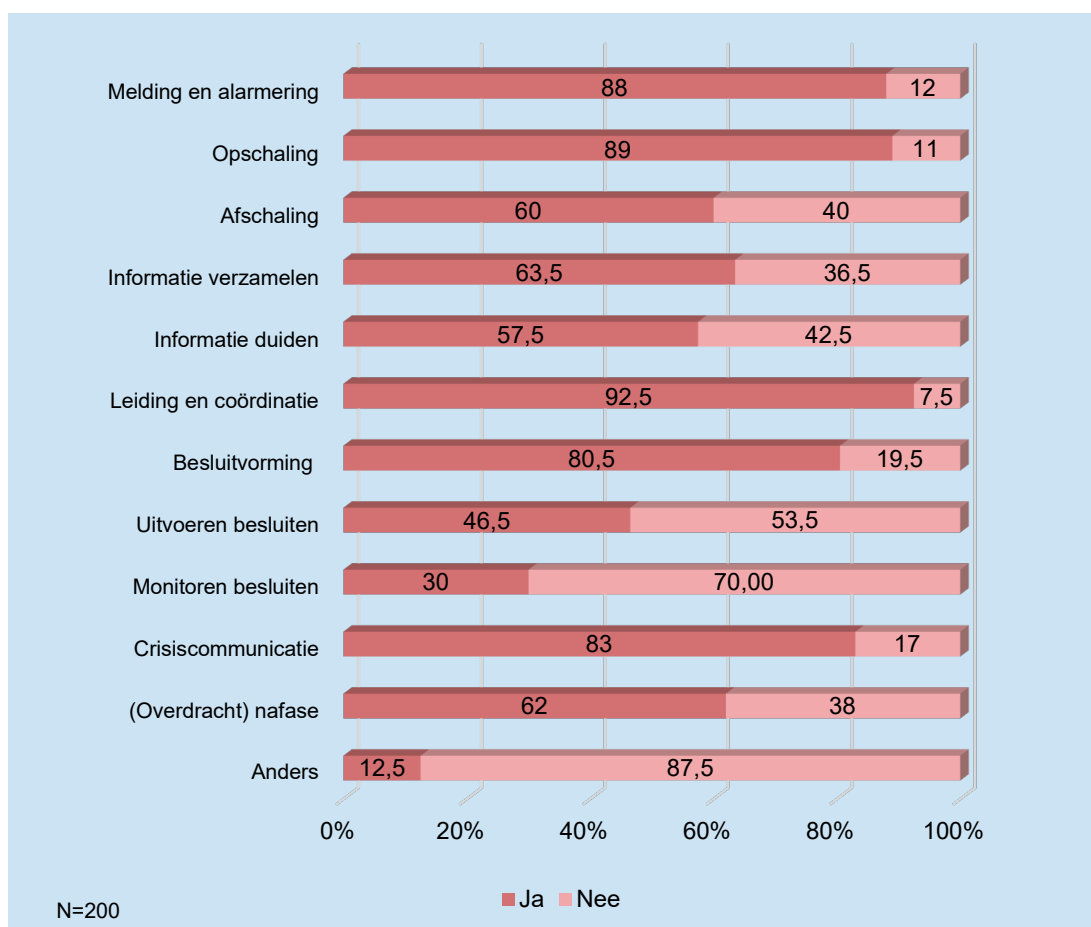


Figuur B7. Meerwaarde plan

Respondenten werden gevraagd aan te geven welke onderdelen (zie Figuur B8) en activiteiten van de crisisrespons (zie Figuur B9) over het algemeen beschreven worden in een crisisplan. Taken en verantwoordelijkheden en activiteiten van de crisisrespons werden het vaakst genoemd.

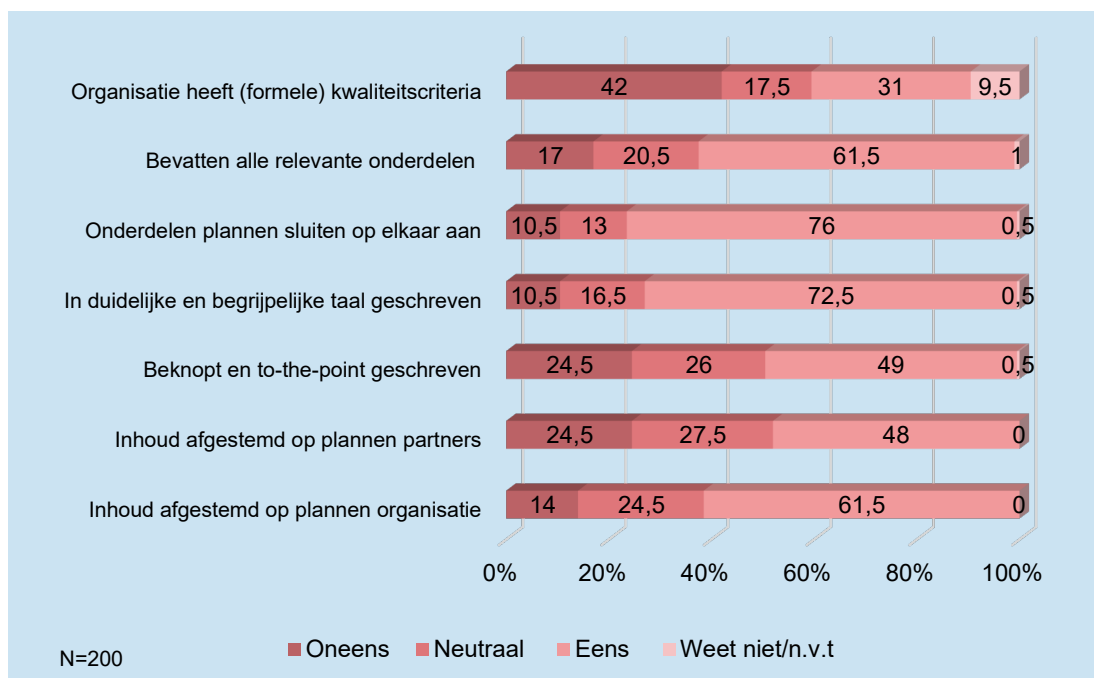


Figuur B8. Beschreven onderdelen in plan



Figuur B9. Beschreven activiteiten crisisrespons

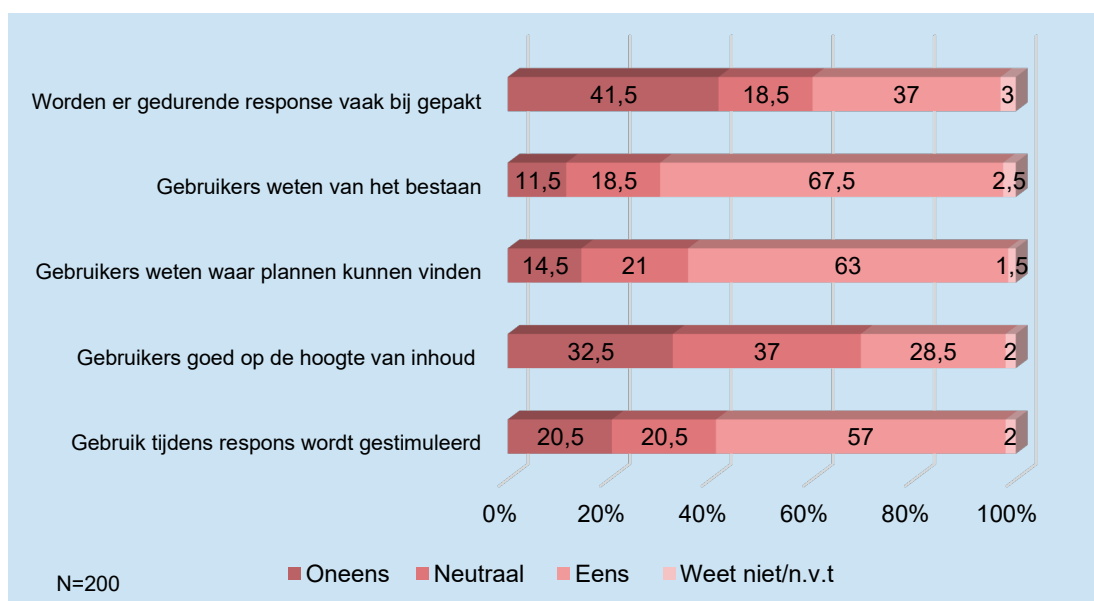
Een vijftal stellingen had betrekking op hoe respondenten bepaalde kenmerken van het crisisplan ervaren (Figuur B10).



Figuur B10. Stellingen kenmerken plan

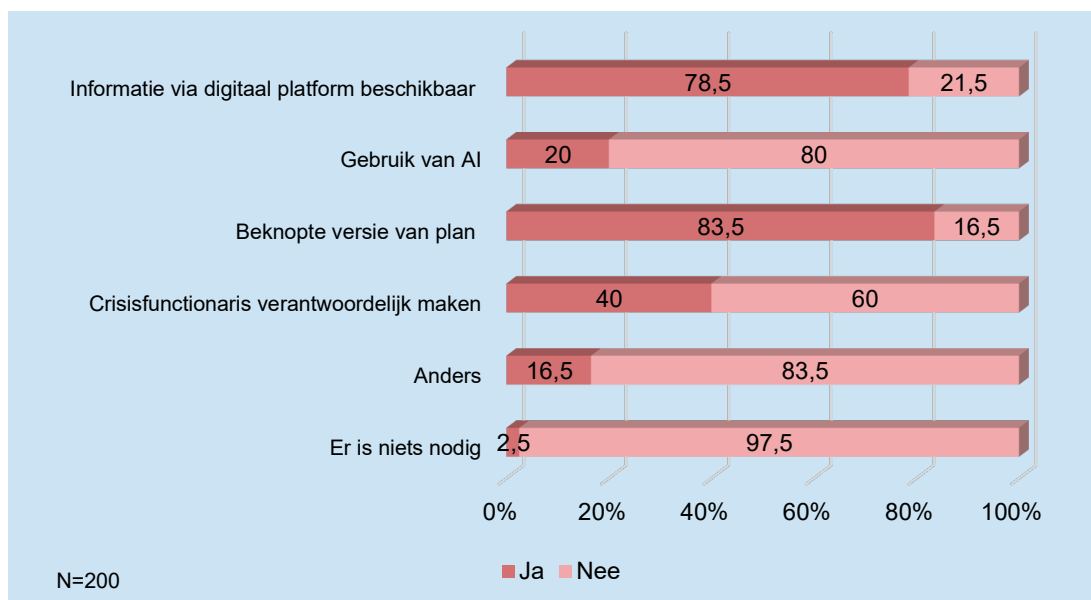
Implementatie en gebruik

Naast vragen over de inhoud van crisisplannen, werden respondenten middels een aantal stellingen gevraagd te reflecteren op het gebruik ervan (Figuur B11).



Figuur B11. Stellingen gebruik plannen

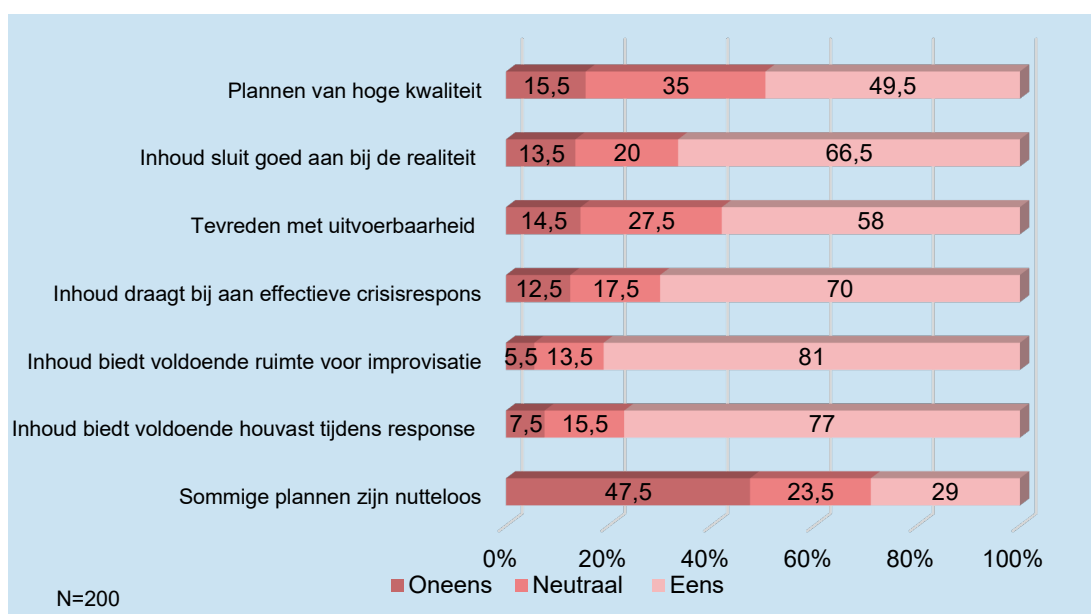
We zagen dat in de praktijk veel wordt geëxperimenteerd met manieren om crisisplannen sneller te ontsluiten, zodat de uitvoering en het gebruik ervan worden vergemakkelijkt. Daarom vroegen we de respondenten welke opties voor ontsluiting volgens hen het meest behulpzaam zijn (Figuur B12). Digitale platforms en een beknopte versie van het crisisplan werden het vaakst genoemd.



Figuur B12. Overzicht manieren ontsluiten

Effect

De laatste vragen, die betrekking hadden op de ervaringen met bestaande crisisplannen, vroegen de respondenten te reflecteren op de kwaliteit en de effecten van deze plannen (zie Figuur B13).



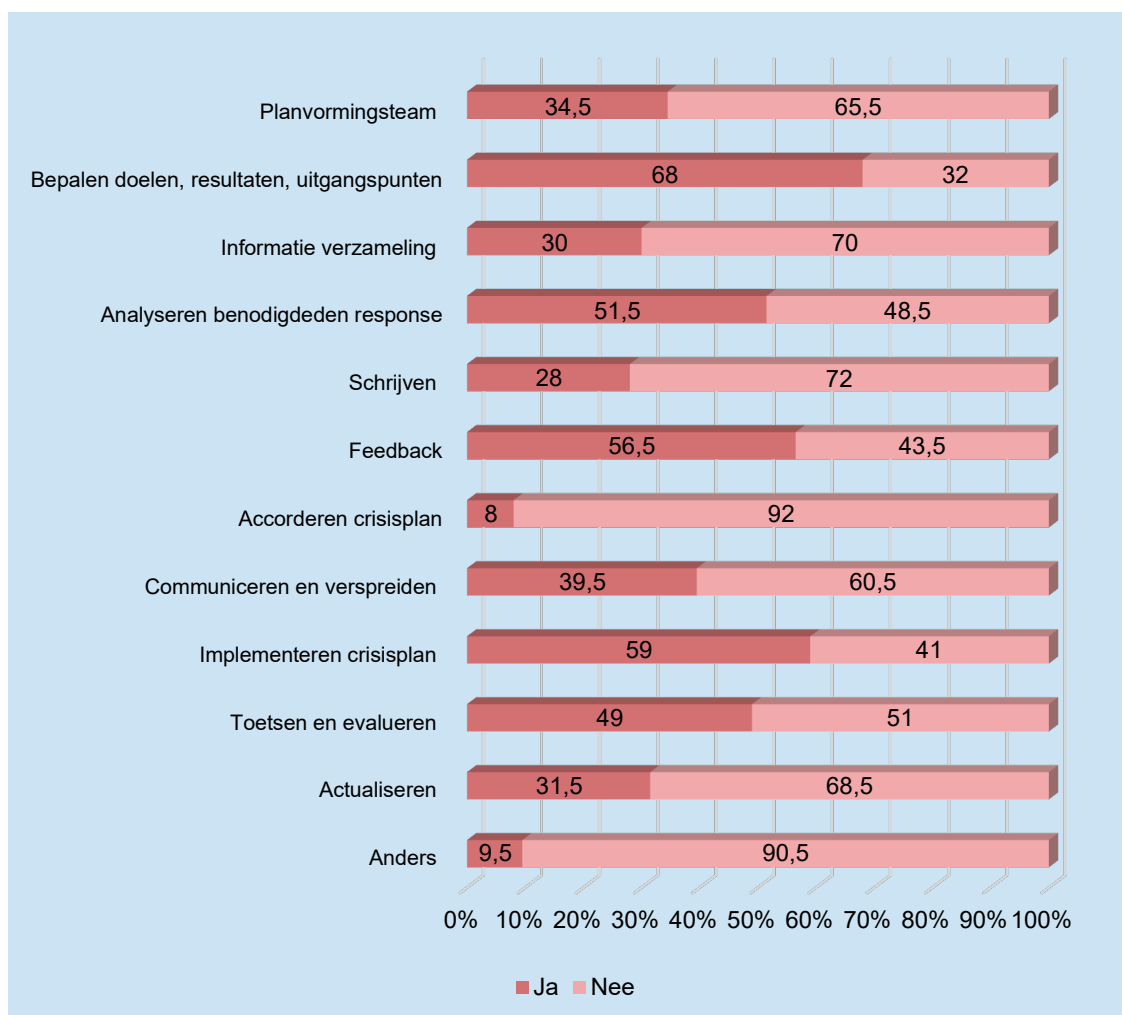
Figuur B13. Stellingen effect plan

Het ideale proces en plan

Naast vragen over de huidige staat van crisisplannen en planvorming vroegen wij de respondenten ook naar hun ideaalbeeld van het planvormingsproces en een crisisplan.

Ideale planvormingsproces

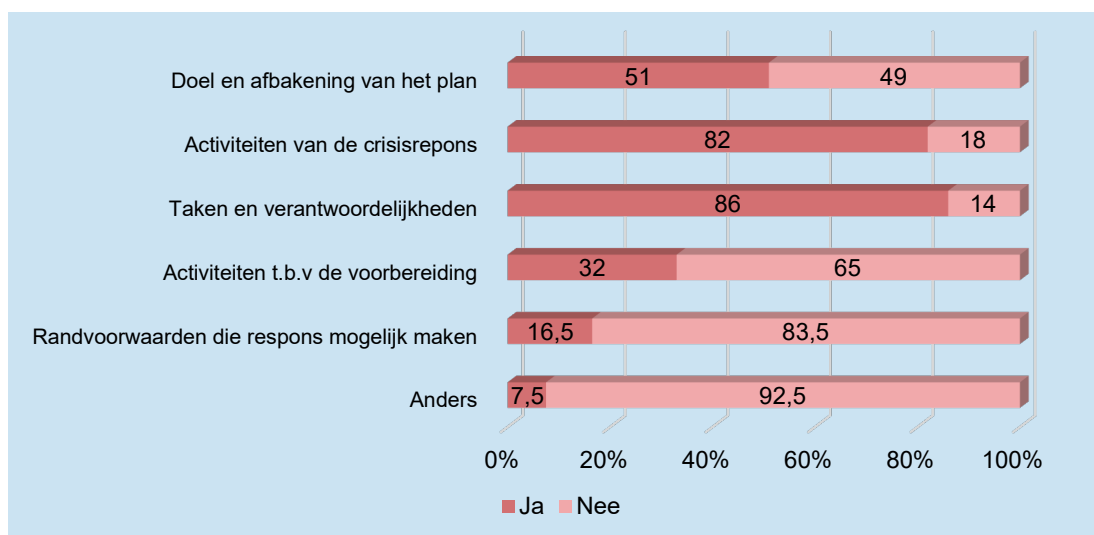
Opnieuw kregen respondenten de stappen van het planvormingsproces voorgelegd, maar nu we vroegen hen welke vijf opties zij het belangrijkste vonden om tot het ideale plan te kunnen komen. Bij het ideale proces werden zowel de planvormers als gebruikers hierop bevraagd.



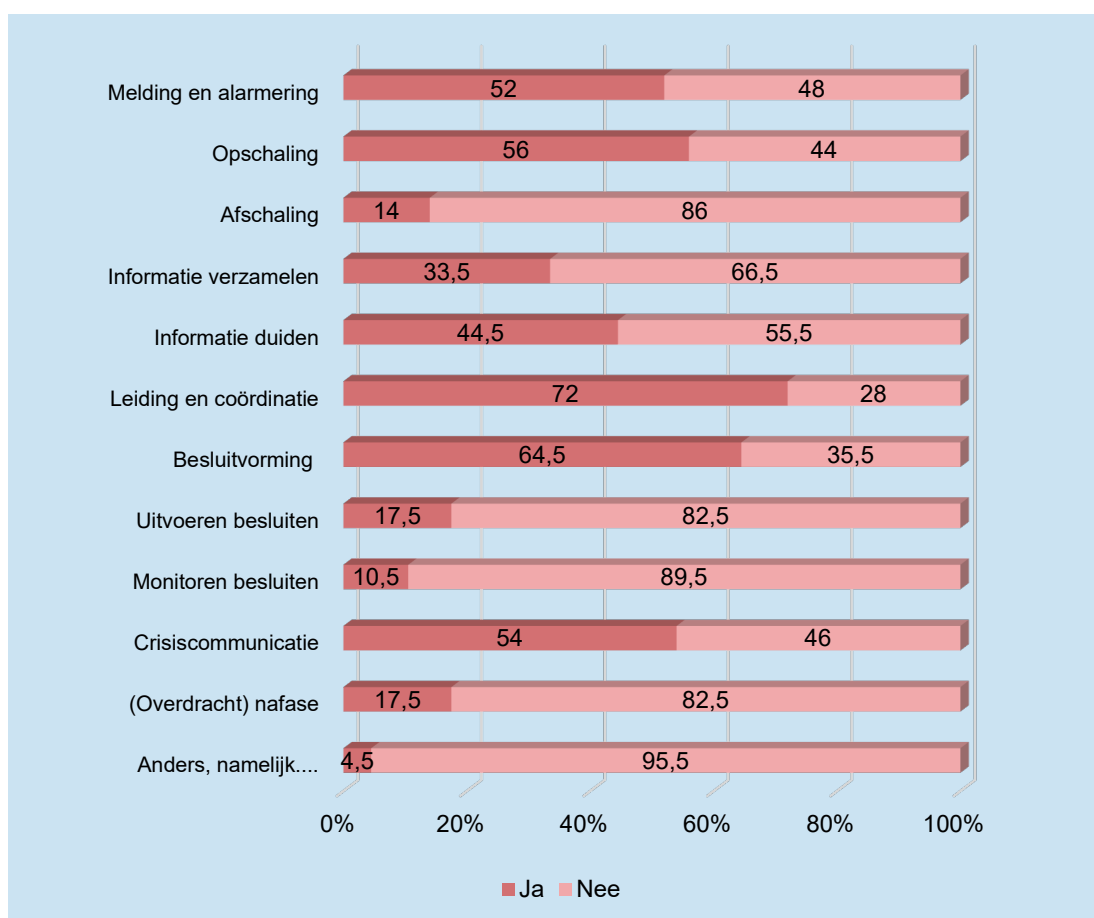
Figuur B14. Belangrijkste stappen ideale proces

Inhoud ideale crisisplan

Daarnaast werden respondenten gevraagd aan te geven welke drie onderdelen (Figuur B15) en welke vijf activiteiten van de crisisrespons (Figuur B16) zij het belangrijkste vonden om terug te zien in het ideale crisisplan. Opnieuw werden taken en verantwoordelijkheden en activiteiten van de crisisrespons het vaakst gekozen.

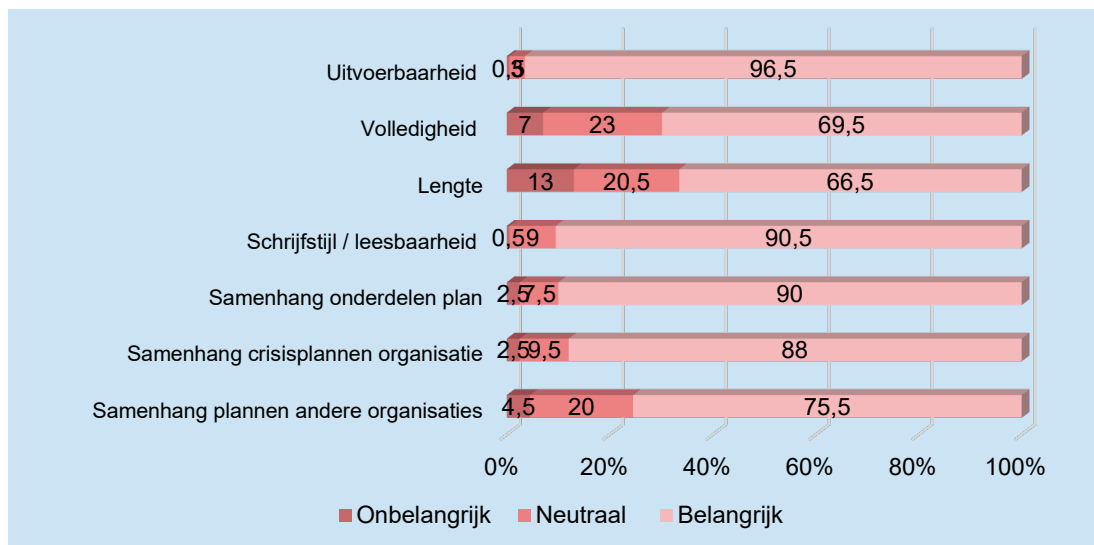


Figuur B15. Onderdelen ideale crisisplan



Figuur B16. Activiteiten crisisrespons ideale crisisplan

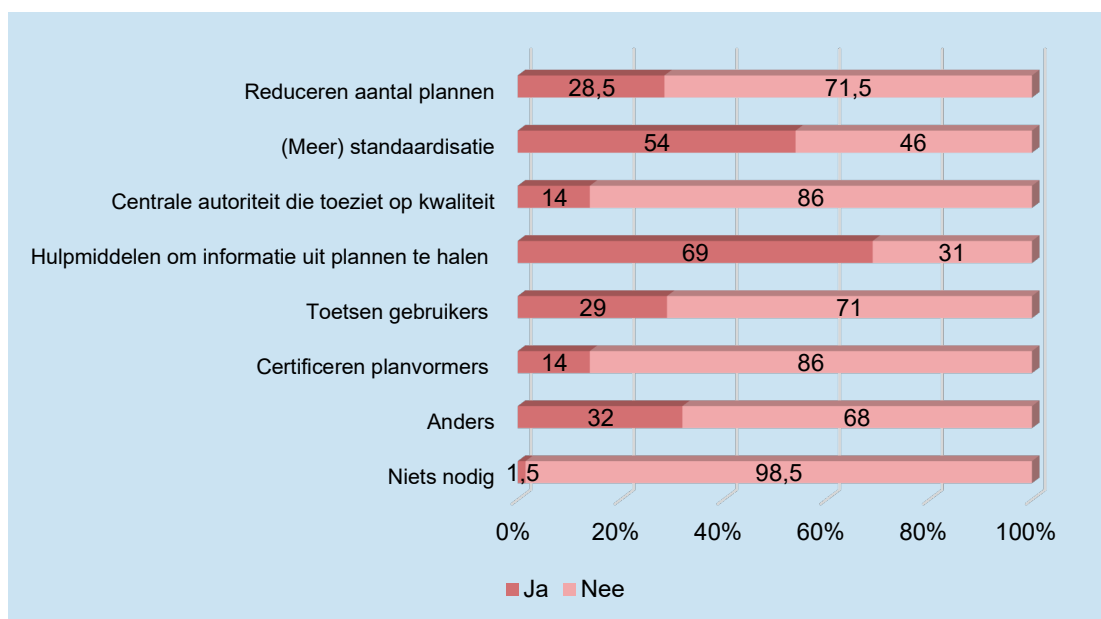
Tevens werd aan de respondenten gevraagd om de relevantie van een zevental criteria voor het ontwikkelen van een ideaal crisisplan te beoordelen.



Figuur B17. Belangrijkheid criteria ideale plan

Toekomst

Tot slot vroegen we de respondenten wat volgens hen nodig is om het vakgebied van crisisplannen en planvorming naar een hoger niveau te tillen (Figuur B18). Vrijwel alle respondenten gaven aan dat er actie nodig is. Ze waren minder enthousiast over opties die het maken en gebruik van crisisplannen verder formaliseren, zoals certificering of toetsing. De meeste waarde werd gezien in het ontwikkelen van hulpmiddelen die het mogelijk maken snel relevante informatie uit crisisplannen te halen tijdens een ramp, crisis of incident (bijvoorbeeld met behulp van AI).



Figuur B18. Mogelijkheden verbetering vakgebied